voll. *p.p.* **श्रद्धित** Vertrauen habend, gut *o.* willkommen geheifsen; *n.* **श्रद्धित** *impers.* man hat vertraut auf (*Dat.*).

श्रद्धानता *f.* Glaube; **°धानवन्त्** gläubig.

श्रद्धा vertrauend, treu (*Dat.*); *f.* Vertrauen, Treue; Glaube an, Lust, Verlangen, Appetit nach (*Loc. o.* —°).

श्रद्धादेव Gott vertrauend, gläubig.

श्रद्धालु, श्रद्धावन्त् *u.* **श्रद्धिन्** gläubig.

श्रद्धिव glaubwürdig.

श्रद्धेय *dass. Abstr.* **श्रद्धेयत्व** *n.*

श्रपण *n.* Kochfeuer (*r.*); *n.* das Kochen.

श्रपय् *s.* **श्रा**.

श्रभ् *s.* **श्रम्भ्**.

श्रम्, श्राम्यति, श्रमति, °ते (*nur* —°) müde werden, sich abmühen *o.* kasteien. *p.p* **श्रान्त** ermüdet, *s. auch bes. Caus.* **श्रामयति** *u.* **श्रमयति** müde machen, bewältigen. **परि** sich abmatten; *p.p.* **परिश्रान्त** erschöpft. **वि** sich ausruhen, erholen; aufhören, nachlassen; sich beruhigen bei, verlassen auf (*Loc.*). *p.p.* **विश्रान्त** ausgeruht, erholt; aufgehört, nachgelassen; abgefallen von *d. i.* bar, ermangelnd des (—°). *Caus.* ausruhen lassen, zur Ruhe bringen. **परिवि**, *p.p.* **परिविश्रान्त** ganz ausgeruht.

श्रम *m.* Ermüdung, Anstrengung, Arbeit, Bemühung um (*Loc. o.* —°).

श्रमजल *n.* Schweifs (Müdigkeitswasser).

श्रमण *m.*, **श्रा** *u.* **ई** *f.* Bettelmönch, -nonne; *n.* Mühe, Anstrengung.

श्रमयु sich abmühend.

श्रमवारि *u.* **श्रमाम्बु** *n.* = **श्रमजल**.

श्रम्भ्, श्रम्भते *mit* **वि** vertrauen, sich verlassen auf (*Loc.*). *p.p.* **विश्रब्ध** vertrauend, getrost, ruhig; arglos; °— *u. n. adv. Caus.* **विश्रम्भयति** auflösen, aufknüpfen; vertraulich machen, ermutigen; *p.p.* **विश्रम्भित**.

श्रयण *n.* das Sichanlehnen an, Zufluchtsuchen bei (—°).

श्रव tönend; *m.* das Hören, Ohr.

1. **श्रवण** *n.* das Hören, Lernen; Ruf, Leumund; Ohr (*öfter m.*).

2. **श्रवण** lahm; *m.* (*f.*) *N. eines Mondhauses.*

श्रवणकातरता *f.* die Scheu zu hören.

श्रवणगोचर *m.* Bereich des Gehörs.

श्रवणपथ *m. dass.*, Gehörgang, Ohr.

श्रवणपरुष rauh anzuhören.

श्रवणमूल *n.* Ohrwurzel.

श्रवणविषय *m.* = **श्रवणगोचर**.

श्रवणसुख *o.* **°सुभग** lieblich zu hören.

श्रवणीय zu hören, hörenswert.

श्रवस् *n.* Ruf, Schall, Preis, Ruhm, Ansehen; Eifer, Lust.

श्रवस्य्, °स्यति eifrig, schnell sein.

श्रवस्यु *Adj.* ruhmerstrebend, eifrig. *n.* Ruhm, Ruhmesthat. *f.* **°स्यू** Ruhmbegier, Eifer, Eile.

श्रवस्यु preislustig, eifrig, rasch, behend.

श्रवाय्य preislich.

श्रविष्ठा *f. N. eines Mondhauses.*

श्रव्य = **श्रवणीय**.

श्रा, *p.p.* **श्रात** *u.* **शृत** (*s. bes.*) gekocht, gebraten. *Caus.* **श्रपयति** (°ते) kochen, braten.

श्राद्ध, *f.* **ई** gläubig; *n.* Totenmahl (*r.*).

श्राद्धकर्मन् *n.* = *vor. n.*

श्राद्धदेव *m.* der Gott des Totenmahls (*Manu o. Yama Vaivasvata, auch Vivasvant u. a.*).

श्राद्धभुज् der an einem Totenmahle teilgenommen hat.

श्राद्धिक auf ein Totenmahl bezüglich.

श्रान्त (*s.* **श्रम्**) *n.* Ermüdung, Anstrengung, Kasteiung.

श्रान्ति *f.* Ermüdung.

श्रापिन् (—°) kochend.

श्रायं versehen mit (*Loc.*).

श्राव *m. Mannsname.*

श्रावक horchend auf (—°). *m.* Hörer, Schüler.

1. **श्रावण** mit dem Ohre vernommen; *n.* das Hörenlassen, Verkünden.

2. **श्रावण**, *f.* **ई** zum Mondhause Çravaṇa gehörig. *m.* ein best. Monat, *f.* **ई** der Vollmondstag in dems.

श्रावणीय zu verkünden *o.* zu hören.

श्रावयितव्य zu verkünden *o.* zu benachrichtigen.

श्रावस्त *m. N. eines Fürsten, f.* **ई** *einer Stadt.*